Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus

Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 357

In cathedra. S. Petri.

dum est nobis sūmope: vt recta que cogitauimus
operādo: semp exercere meminerim⁹: ne de nobis
2. Pe. 2. dicat illud apli petri: Quia melius erat eis viam
ꝟitatis nō agnoscere ꝙ post agnitionē retrorsum
reuerti ab eo qꝺ traditū est illis: hoc ē sancto mā/
Luc. 2. dato. Et in signū inquit cui contradicet. Signo
dn̄ice crucis: sepe multi iudeoꝝ exterius: multi cō
tradixere gentiliū: multi qꝺ ē grauius falsi fr̄es:
hoc interius ꝓfessionis superficie sequunt: sed ve
ritate praue actionis nimiū ꝑsequunt: dicentes
Tex. se nosse deū: factis autē negātes. ¶ Et tuam ip̄ius
aīam ꝑtransibit gladius. Gladiū appellat dn̄ice
passiōis effectū ⁊ mortis in cruce: qui marie aīam
ꝑtransiuit: quia nō sine acerbo dolore potuit cru/
cifixum morientēq; videre: quē licet resurrecturū
a morte quasi deum nullaten⁹ ambigebat: quasi
sua tn̄ e carne procreatum mori pauida dolebat.
Tex. ¶ Ut reuelent ex multis cordib⁹ cogitatōes. Ante
incarnationē dn̄icam velate erāt cogitatiōes mul
torum: nec late patebat quis eternorū amore fla/
graret: quos celicis bonis tēporalia mente ꝑfer/
ret: sed nato celi rege in terra cōfestim pius quisq;
Matt. 2. gaudebat. Herodes aūt turbatus est: ⁊ oīs hiero
solyma cū illo. Predicante ⁊ miracula faciēte: oēs
turbe timebāt ⁊ glificabant deū israel. Pharisei
autē ⁊ scribe dicta aut facta eius salutaria: rabido
ore carpebant. Passo in cruce impij leticia stulta
pij tristicia iusta replebant: sed resurgente a mor/
tuis: ⁊ ascēdente in celū: hoꝝ leticia merore: illoꝝ
est mesticia gaudio mutata ꝑhenni. Sicq; iuxta
ꝓphetiā beati symeonis apparente in carne dn̄o:
reuelate sunt ex multis cordib⁹ cogitationes. Nō
hec aūt dispariū reuelatio cogitationū tunc soluꝫ
facta in iudea: sed nūc etiā apud nos credenda est
actitari. Et nūc em̄ dn̄o apparente: reuelantur ex
multis cordib⁹ cogitatiōes: cū lecto vel predicato
verbo salutis: alij audientiū libenter auscultant:
gaudētes ꝑficere actu q̄ auditu didicerint: alij fa/
stidientes q̄ audiūt: nō hec agēdo patrare: sed po
tius insultādo nitunt cōtraire. Unde oportet fra
tres: vt quotiēs verbū doctrine celestis: aliq̄d con
trariū a duris auditorib⁹ pati senserimus: imite/
mur: tristiciā cordis eoꝝ: qui passum in carne dei
verbū: digno dolore cōpassiōis tenebāt. Quotiēs
vero idē verbū in auditoꝝ fideliū mentes ꝑ dile/
ctionē resurgere: atq; ad gl'iam conditoris nostri
per bona opera ꝓficere viderimus: gaudeam⁹ cū
eis qui xp̄m resurrexisse a mortuis: atq; ad celos
ascēdere votis aspexere fidelib⁹. Sane qm̄ castas
simplices ⁊ gemebundas aues dn̄o offerri cogno
uimus: quib⁹ nostra sobrietas: simplicitas: ⁊ com
punctio cordis: auctori nostro semꝑ offerenda si/
gnatur: oportet intueri diligenti⁹: q; non frustra
duo turtures aut duo pulli colūbe: ⁊ vnus ex his
ꝓ peccato: alter in holocaustū offerri debere p̄cipi
tur. Duo sunt nanq; genera cōpunctionis: quib⁹
semetip̄os dn̄o fideles ī ara cordis īmolant: quia
nimiꝝ sicut ex patrū dictis accipim⁹: deū sitiens
aīa p̄us timore cōpungit: postea amore. Pri⁹ em̄
sese in lachrymis afficit: q; dum maloꝝ suorū re/
colit: ꝓ his perpeti supplicia eterna pertimescit:
qꝺ est vnū turturē siue pullū colūbe ꝓ peccato of/
ferre. At dū longa meroris anxietate fuerit formi
do cōsumpta: quedā iam de p̄sumptione venie se
curitas nascit: ⁊ ī amorē celestiū gaudioꝝ anim⁹
inflāmat. Et qui p̄us flebat: ne duceret ad suppli

cium: postmodum flere amarissime incipit: q; dif
fert a regno: qꝺ est de altero turture siue pullo co/
lūbe holocaustū facere. Holocaustū nanq; totuꝫ
incensum dicit. Et holocaustum seipse dn̄o facit: q̄
sp̄retis om̄ibus terrenis: solo supne beatitudinis
desiderio estuare: solā hanc ꝑ luctū ac lachrymas
querere dulce habet. Contēplat etem̄ mens qui
sint illi angeloꝝ chori: que ip̄a societas beatorum
spirituū: que maiestas eterna visionis dei: et am/
plius plangit: q; a bonis ꝑhennib⁹ deest: quā fle/
bat p̄us cū mala eterna metuebat. Utrāq; aūt no
stre cōpūctionis gratāter hostiā accipere dignet:
q; ꝓ pc̄tō lugētib⁹ atq; afflictis demēter errata di
mittit: ⁊ ꝓ ingressu vite celestis tota mentis intē/
tione feruētes: eterne sue visionis luce reficit iesus
xp̄s dn̄s nr̄ qui viuit ⁊c.

In cathedra beati Petri.

INstitutio festi/
uitatis hodierne: a seniorib⁹ nostris ca/
thedre nomen accepit: ideo ꝙ primus
apostoloꝝ petrus hodie episcopatus cathedrā su
scepisse referat. Recte ergo ecclesie ꝑ orbem sedis
illius natalē colunt: quā apl'us ꝓ earum salute su
scepit dicente dn̄o: Tu es petrus: ⁊ sup hanc pe/ Mar. 19.
tram edificabo eccl'iam meā. Super hanc inquit
petrā. i. sup dn̄m saluatorem: qui fideli confessori
suo participiū sui noīs donauit. ¶ Et porte inferi Tex.
nō p̄ualebūt aduersus eā. Porte inferi: tormēta ⁊
blādimēta sunt ꝑsecutoꝝ: q̄ a stabilitate fidei ali/
quos deterrēdo introitū eterne mortis aperiunt.
Multe itaq; sunt porte inferi: sed haruꝫ nulla ec/
clesie que supra petrā fundata est p̄ualet. Merito
itaq; cūctis ecclesijs honorādus: qui caput ecclesie
et qui firmissime petre soliditatē secutus: īimicos
xp̄i auctoritate sancti sp̄ūs confundit: ⁊ infatigate
patiētie fortitudine triūphauit: nec inferni (vt di/
ctū est) porta adūsus eū p̄ualuit q̄; sibi porte et̄nal
igressu: regē gl'ie ꝯfess⁹ apuit. Aut quō ei nō pate/
ret porta illa vitalis: que plenitudine sancti sp̄ūs
repletus: in patre filioq; dei inscrutabile vnice ma
iestatis asseruit sacramētū: edocēs ⁊ ostendēs q̄ es
set in vno codēq; filio dei: ⁊ suscepte carnis ratio:
⁊ naturalis priuilegiū deitatis. Audierat ꝓfecto
saluatorē ip̄m dixisse: Ego ⁊ pater vnū sumus: et Joh. 10.
qui me videt videt ⁊ patrē meū. Hec illū ꝯfessio:
⁊ honorabilē terris ⁊ celo reddidit gl'iosum. Pe/ Matt. 16.
trū itaq; (vt diximus) fundamētū eccl'ie noīauit
dn̄s: ⁊ ideo digne hoc fundamētū generalis eccle
sia colit: supra qꝺ edificij sui celsitudo consurgit.
Unde cōueniēter psalmus dicit: Exaltēt eū in ec/ Ps. 160.
clesia plebis: ⁊ in cathedra senioꝝ laudēt eum. Di
gnum ergo est: vt fundamētū hoc in eccl'ia hono/
ret: ꝑ qꝺ ad celū cōscendit. Qꝺ natalis ergo cathe
dre hodie colit: sacerdotale officiū honorat. Que
etiā tanto necesse est plus habeat in eccl'ia dignita
tis: q̄to sacerdotale officiū plus honoris. Dies er
go hec a nobis fratres charissimi merito honorat:
q; dū natalē cathedre colim⁹: episcopatū esse petri
apl'i veneramur. Tamē cū frequēter intra q̄drage
sime dies euenerit: facere eā nobis debet sanctoꝝ
dieꝝ reuerētia gratiorē. Et bene natalē cathedre
inter ip̄a ieiunioꝝ initia nobis deus ꝯstituit: vt di/
es qui erat p̄us intēperantie: nūc sit sobrietatis: q̄
erat gule sit abstinētie: q̄ erat pc̄ti sit sanctitatis:

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0357
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG